

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **D.**, bývajúcej v C., zastúpenej JUDr. M., CSc., advokátom, so sídlom N., proti žalovanému **B.**, so sídlom v B., P., zastúpenému advokátkou JUDr. A., so sídlom v B., **o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 17 C 179/2010, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. apríla 2013 sp. zn. 9 Co 461/2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. apríla 2013 sp. zn. 9 Co 461/2011 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou doručenou Okresnému súde Bratislava II 17. septembra 2010 sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané listom žalovaného 9. septembra 2010 je neplatné. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila 25. marca 2007 pracovnú zmluvu, podľa ktorej bola zaradená na výkon práce – vedúca oddelenia potravín. V roku 2009 sa podrobila ortopedickému chirurgickému zákroku, pri ktorom jej bol vymenený kolenný kĺb. V dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu bola uznaná za invalidnú. Vzhľadom na svoj zhoršujúci sa zdravotný stav požiadala zamestnávateľa, aby bola preradená na inú prácu, avšak bezvýsledne. Podrobila sa ďalšiemu chirurgickému zákroku, po ktorom jej ošetrujúci lekár neodporučil vykonávať doterajšiu prácu. Žalovanému predložila všetky lekárske správy, avšak tento nereagoval. Listom z 9. septembra 2010 skončil s ňou pracovný pomer okamžite z dôvodu, že sa po skončení pracovnej neschopnosti nedostavila na pracovisko. Tvrdila, že skončenie pracovného pomeru je neplatné, lebo je v ňom nepravdivo opísaný skutkový stav a je nepravdivé tvrdenie

žalovaného, že sa bezdôvodne nedostavila na pracovisko. Žalovaný bol oboznámený s jej nepriaznivým zdravotným stavom a jej požiadavkou o preloženie na inú prácu.

Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo 16. júna 2011 žalobe vyhovel a určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalobkyni listom žalovaného z 9. septembra 2010 je neplatné. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že náležitosti lekárskeho posudku v zmysle § 55 ods. 2 písm. a/ Zákonníka práce ku dňu skončenia pracovného pomeru, obsahuje aj rozhodnutie orgánu sociálneho zabezpečenia v danom prípade rozhodnutie sociálnej poisťovne, pobočka Nitra, ktoré určilo dátum vzniku invalidity 1. január 2010. Rozhodnutie 30. augusta 2010 prevzal za zamestnávateľa M.. Ďalej konštatoval, že uvedeným rozhodnutím bol posudzovaný zdravotný stav žalobkyne a z tohto rozhodnutia je zrejmé, že táto bola uznaná za invalidnú s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45%. Bolo jej odporúčané vykonávať prácu fyzicky nenáročnú, prevažne v sede aj na skrátený úväzok. Uvedené posúdenie zdravotného stavu bolo vykonané posudkovým lekárom v zmysle § 4 zákona č. 578/2004 o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti. Preto dospel k záveru, že náležitosti lekárskeho posudku obsahuje aj rozhodnutie sociálnej poisťovne, ktoré má aj vyššiu výpovednú silu, pretože žalobkyňa sa musela podrobiť lekárskej prehliadke a jej zdravotný stav posudzoval posudkový lekár na základe predložených lekárskejších správ a údajov z jej zdravotnej dokumentácie. Ak teda žalovaný skončil so žalobkyňou pracovný pomer len z dôvodu, že vyhodnotil ňou predložené doklady za nepostačujúce, išlo z jeho strany o konanie, ktoré bolo v rozpore s ustanoveniami Zákonníka práce, jeho základnými zásadami, Ústavou Slovenskej republiky. Konštatoval, že žalovaný bol upozorňovaný žalobkyňou na jej nepriaznivý zdravotný stav, pretože zamestnanec žalovaného už 30. septembra 2009 prevzal potvrdenie sociálnej poisťovne z 28. septembra 2009 vydané posudkovým lekárom, ktorým bolo oznámené, že žalobkyňa bola 19. januára 2009 uznaná za invalidnú. Ďalej 30. septembra 2009 prevzal ten istý zamestnanec aj písomnú žiadosť žalobkyne o preradenie na inú prácu zo zdravotných dôvodov a napokon 30. augusta 2010 aj rozhodnutie sociálnej poisťovne. Aj napriek tomu mal žalovaný za to, že uvedené doklady nepostačujú na to, aby mohla byť preradená na inú prácu. Okrem iného konštatoval, že v prípade, ak žalobkyňa odmietla vykonávať doterajšiu prácu zo zdravotných dôvodov, nemožno to považovať za neospravedlненú absenciu – závažné porušenie pracovnej disciplíny, ale za prekážku na strane zamestnávateľa. Nemožno ani akceptovať to, že by išlo o dôvod, ktorý by oprávňoval zamestnávateľa skončiť pracovný

pomer so žalobkyňou okamžitým zrušením podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Preto dospel k záveru, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné pre nedostatok hmotnoprávnych náležitostí. Poznamenal, že ďalším dôvodom, pre ktorý by bolo možné okamžité skončenie pracovného pomeru vyhodnotiť ako neplatné je, že žalovaný nepreukázal, že by došlo k riadnemu prerokovaniu odborovým orgánom.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 25. apríla 2013 sp. zn. 9 Co 461/2011 na odvolanie žalovaného rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol. Zopakoval dokazovanie v zmysle § 121 ods. 1 a § 213 ods. 3 O.s.p. čítaním listinných dôkazov. Dospel k záveru, že odvolanie žalovaného bolo dôvodné a je potrebné napadnutý rozsudok v zmysle § 220 ods. 1 O.s.p. zmeniť, pretože nie je správny, aj keď súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, ale vec neposúdil správne po právnej stránke. Konštatoval, že pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku v spore o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru bolo rozhodujúce, či boli naplnené predpoklady pre preradenie žalobkyne na inú prácu podľa § 55 ods. 2 Zákonníka práce. Z toho pohľadu bolo významné rozlíšenie, či žalobkyňou predložené listiny žalovanému a to lekárska správa z 12. októbra 2009 od všeobecnej lekárky, potvrdenie sociálnej poisťovne z 28. septembra 2009, rozhodnutie sociálnej poisťovne, sú lekárske posudky alebo nie v zmysle § 55 ods. 2 písm. a/ Zákonníka práce. Poukázal na ust. § 55 ods. 2 písm. a/ Zákonníka práce a obsahovo široko vymedzenú podstatu dôvodu preradenia zamestnanca pod písmenom a/, tohto ustanovenia, ktoré vyžaduje lekárske posudky. Pre pracovnoprávny účel lekárske posudky podľa zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti vydáva príslušný lekár určený poskytovateľom zdravotníckej starostlivosti. Podľa § 16 tohto zákona lekárske posudky sú výsledkom posúdenia zdravotnej spôsobilosti na výkon konkrétnej činnosti vydaný poskytovateľom a posudzovanie zdravotnej spôsobilosti na výkon konkrétnej pracovnej činnosti vykonáva poskytovateľom určený lekár. Lekárske odporúčania resp. lekárske správy nespĺňajú požiadavky na lekárske posudky, keďže lekárske posudky musia obsahovať poučenie o odvolaní, o ktorom rozhoduje vedúci zdravotníckeho zariadenia alebo okresný úrad. Z uvedeného teda prijal záver, že ak žalobkyňa zamestnávateľovi z dôvodu na účely preloženia na inú prácu predložila iba lekársku správu - nález, nebol tak splnený predpoklad na vznik povinnosti zamestnávateľa preradiť zamestnanca na inú prácu, keďže lekárske správy a odporúčania nespĺňajú požiadavky lekárskeho posudku. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 237/2007 a sp. zn. 3 Cdo 150/2005. Uzavrel, že žalobkyňa v konaní

nepreukázala, že predložila zamestnávateľovi lekársky posudok za účelom preradenia na inú prácu a preto žalovanému nevznikla povinnosť ju preradiť, ak sa v dňoch 1., 2., 3., 6., 7., 8., 9. septembra 2010 bez ospravedlnenia nedostavila na pracovisko za účelom výkonu práce. Toto konanie žalobkyne vyhodnotil ako neospravedlnenú absenciu, ktorá oprávňovala zamestnávateľa pristúpiť k najzávažnejším sankciám a to k okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Nesprávny právny záver videl aj vo vyslovenom závere prvostupňového súdu, že nedošlo k riadnemu prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru odborovým orgánom. Na písomnom vyhotovení okamžitého skončenia pracovného pomeru predloženého žalovaným je pečiatka príslušného odborového orgánu s podpisom predsedníčky odborov s písomným dodatkom, že došlo k prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru k dátumu 9. septembra 2011. To dosvedčuje aj zápisnica o prerokovaní okamžitého skončenia pracovného pomeru. Preto rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle § 220 O.s.p. zmenil a žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa a to z dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. a/ a c/ O.s.p. a § 237 písm. f/ O.s.p. V dôvodoch dovolania poukázala, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom a to postupom a výkladom odvolacieho súdu.

Odňatie možnosti konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.) videla v nesprávnom vyhodnotení skutkového stavu odvolacím súdom v rozpore s obsahom § 125 až § 132 O.s.p. Odvolací súd posúdil ňou prezentované skutočnosti spôsobom, ktorým jej odňal súdnu ochranu a aj možnosť konať, pretože vyslovil záver, že posudkom Sociálnej poisťovne – Nitra, nebolo možné deklarovať jej zdravotný stav a pokles pracovnej neschopnosti, vo vzťahu k zamestnávateľovi. Poukázala, že aj zamestnávateľ mal možnosť po jej viacnásobnom predložení nálezov a rozhodnutí, si vyžiadať vyhotovenie lekárskeho posudku s jej súhlasom. Žiadala len o preradenie na miesto pokladníčky, ktoré už predtým vykonávala, pretože pracovnými skúsenosťami a zručnosťami disponovala. Odvolaciemu súdu vytýkala aj nesprávne právne posúdenie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) súvisiacej s výkladom § 55 ods. 2 písm. a/ Zákonníka práce. Žiadala o odklad vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu v časti výroku o trovách konania. Navrhla, aby dovolací súd zmenil rozsudok odvolacieho súdu tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava II potvrdí. Uplatnila si náhradu trov konania.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu rozhodnutie odvolacieho súdu považoval za správne a navrhol dovolanie odmietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu vyplývajúcem z ust. § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

Dovolací súd je podľa § 242 ods. 1 O.s.p. viazaný rozsahom podaného dovolania i uplatnenými dovolacími dôvodmi. Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolacích návrhov podľa § 242 ods. 2 písm. a/ až d/ O.s.p. Dovolacie dôvody, ktorými bolo podané dovolanie odôvodnené, dovolací súd neposudzuje podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku. Obligátorne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež inými vadami, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zákonné ustanovenie § 237 O.s.p. pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písm. a/ až g/ tohto ustanovenia (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

S prihliadnutím na námietku dovolateľky, ale tiež vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd

sa kompletne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p.

Dovolateľ nenamietal, že by v konaní došlo k procesným vadám v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a existencia procesnej vady takejto povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Dovolací súd však osobitne skúmal, či v konaní nedošlo k odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), tým, že odvolací súd svoje rozhodnutie zaťažil nepreskúmateľnosťou rozhodnutia niektorých (podstatných) otázkach. Dospel pritom k záveru, že konanie je takouto vadou postihnuté. Dovolací súd za takéto otázky, ktoré spôsobili nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu považoval otázky, s ktorými sa odvolací súd nezaoberal, resp. ich svojim rozhodnutím nedostatočne odôvodnil, resp. neodôvodnil vôbec a to otázky týkajúce sa zistenia, či dôvod, pre ktorý bol okamžite skončený pracovný pomer so žalobkyňou z dôvodu, že sa nedostavila na pracovisko, je opodstatneným dôvodom, ktorý umožňoval žalovanému skončiť pracovný pomer so žalobkyňou týmto spôsobom (okamžitým skončením pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zák. práce)

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada konania znamená porušenie základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj v čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Podľa § 211 ods. 2 O.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal, z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Po preskúmaní veci dospel dovolací súd k záveru, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu nezodpovedá citovanému ustanoveniu.

Pri zmene rozhodnutia podľa § 220 O.s.p. odvolací súd svojím rozhodnutím nahrádza rozhodnutie súdu prvého stupňa, preto jeho rozhodnutie musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právne závery odvolacieho súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil zistený skutkový stav. Takéto odôvodnenie právnych záverov je osobitne nevyhnutné vtedy, keď odvolací súd mení rozsudok súdu prvého stupňa (§ 220 O.s.p.) z dôvodu, že nepovažuje za správne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa, teda vtedy, keď súd prvého stupňa podľa jeho právneho názoru nepoužil správny (náležitý) právny predpis, nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Súd prvého stupňa po ustálení skutkového stavu zisteného na základe vykonaného dokazovania, uplatnenému nároku žalobkyne ako dôvodnému v celom rozsahu vyhovel, keď nezistil dôvody, ktoré by oprávňovali zamestnávateľa (žalovaného) skončiť pracovný pomer so žalobkyňou okamžitým skončením podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce.

Odvolací súd jeho rozhodnutie zmenil z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala, že žalovanému predložila lekárske posudok odôvodňujúci jej preradenie na inú prácu a preto jej neprítomnosť na pracovisku v dňoch označenými žalovaným vyhodnotil ako neospravedlňujúcu absenciu majúcu za následok postup podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce (okamžité skončenie pracovného pomeru, pre závažné porušenie pracovnej disciplíny).

Podľa ustálenej súdnej praxe okamžité skončenie pracovného pomeru je výnimočným opatrením; zamestnávateľ môže skončiť pracovný pomer so zamestnancom okamžite len vtedy, ak konanie zamestnanca možno s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti považovať za tak závažné, že od zamestnávateľa nemožno spravodlivo požadovať, aby ho ďalej zamestnával. Pri skúmaní intenzity porušenia pracovnej disciplíny sa vo všeobecnosti musí prihliadnuť na osobu zamestnanca, ním zastávanú funkciu, jeho doterajší postoj pri plnení pracovných úloh, čas a situáciu, za ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, mieru zavinenia zamestnanca. V prípade absencie, či išlo o svojvoľné nenastúpenie na výkon práce, alebo o absenciu, ktorá má pozadie v zdravotnom stave zamestnanca.

Odvolací súd dôvodnosť použitia tohto výnimočného opatrenia zdôvodnil len tou skutočnosťou, že žalobkyňa nepreukázala, že žalovanému predložila lekársky posudok odôvodňujúci jej preradenie na inú prácu. Lekárske správy – nálezy, rozhodnutia a potvrdenia príslušnej sociálnej poisťovne nepovažoval z hľadiska požiadaviek § 16 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti za akceptovateľné, avšak bez bližšieho zdôvodnenia ponechal, koho v prejednávanej veci bolo potrebné považovať za konkrétneho poskytovateľa zdravotnej starostlivosti (s povinnosťou určiť lekára na vydanie lekárskeho posudku), navyše keď ani žalovaný, vyžadujúci od žalobkyne lekársky posudok (pre posúdenie dôvodnosti preradenia na inú prácu ako zo zdravotných dôvodov) ju neusmernil, aký lekársky posudok (konkrétne kým vydaný) bude možné brať v zreteľ pri požadovanom postupe.

Odvolací súd zákonné podmienky uvedené v § 16 citovaného zákona vysvetlil len všeobecne a bez povšimnutia ponechal tú časť ustanovenia, ktorá uvádza na žiadosť koho sa lekársky posudok vydáva. O takýto posudok totiž môže požiadať aj právnická osoba so súhlasom osoby, ktorej sa má posudzovanie týkať. V nadväznosti na uvedené treba zdôrazniť, že bol to práve žalovaný (právnická osoba v zmysle § 16 zákona č. 576/2004 Z.z.), ktorý v písomnej korešpondencii adresovanej žalobkyni ako aj v písomných a ústnych prejavoch v priebehu súdneho konania prezentoval ako jediný dôvod nepreradenia žalobkyne na inú prácu, absenciu lekárskeho posudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu nezodpovedá požiadavke na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čo malo za následok porušenie práva dovolateľky na spravodlivé súdne konanie

a odňatie možnosti dovolateľky konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Žalobkyňa teda opodstatnene namietala existenciu dovolacieho dôvodu v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. preto Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3: 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. júna 2014

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová